

402 - وَعَنْ أَبِي مَعْبُدٍ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرَأَيْتَ إِنْ لَقِيتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ، فَاقْتَتَلْنَا، فَضَرَبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ فَقَطَعَهَا، ثُمَّ لَادَ مِنِّي بِشَجَرَةٍ، فَقَالَ: أَسَلَمْتُ لِلَّهِ، أَفَقُتِلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهُمَا؟ فَقَالَ: «لَا تَقْتُلُهُ» فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ قَطَعَ إِحْدَى يَدَيَّ، ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ بَعْدَ مَا قَطَعَهَا؟! فَقَالَ: «لَا تَقْتُلُهُ، فَإِنْ قَتَلْتَهُ فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلَهُ، وَإِنَّكَ بِمَنْزِلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ كَلِمَتَهُ الَّتِي قَالَ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 4019، م 95].

وَمَعْنَى «إِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ» أَي: مَعْصُومُ الدِّمِّ مُحْكُومٌ بِإِسْلَامِهِ، وَمَعْنَى: «إِنَّكَ بِمَنْزِلَتِهِ» أَي: مُبَاحُ الدِّمِّ بِالْقِصَاصِ لِوَرَثَتِهِ، لَا أَنَّهُ بِمَنْزِلَتِهِ فِي الْكُفْرِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

402. Абу Маъбад Миқдод ибн Асвад розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга:

«Айтинг-чи, агар кофирлардан бирига йўлиқиб, у билан жанг қилсак, шунда у менга қилич уриб, бир қўлимни чошиб ташласа, сўнг мендан бир дарахтнинг ортига беркиниб олиб: «Аллоҳга бўйсундим!» деса, шуни айтгандан кейин уни ўлдиравераманми, эй Аллоҳнинг Расули?» десам, у зот: «**Уни ўлдирма!**» дедилар. Шунда мен: «Эй Аллоҳнинг Расули! Ахир у менинг бир қўлимни чошиб ташлади. Қолаверса, у ўша гапни чошиб ташлагандан сўнг айтди-ку?» дедим. Шунда у зот: «**Уни ўлдирма! Агар уни**

Ўлдирсанг, у сен уни ўлдиришингдан олдинги мақомингда бўлиб қолади, сен эса унинг калима айтишдан олдинги мақомида бўлиб қоласан», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: У калима айтганидан кейин сен каби мусулмон бўлади ва уни ўлдириш ҳаром бўлади, яъни у сенинг мақомингда бўлиб қолади. Мусулмон одамни ўлдирсанг, у ҳолда қасос учун сени ҳам ўлдириш мумкин бўлади, яъни сен унинг мақомида бўлиб қоласан.

Манба: hadis.islom.uz

